# RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3976/87

## af 14. december 1987

## om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler og samordnet praksis inden for luftfartssektoren

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 87,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelser fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelser fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EØF) nr. 3975/87 (4) fastsættes fremgangsmåden ved anvendelse af konkurrencereglerne på virksomheder i luftfartssektoren;

fremgangsmåden med hensyn til anvendelsen af disse regler på andre aftaler, vedtagelser og samordnet praksis end dem, der umiddelbart angår lufttransportydelser, er fastlagt i Rådets forordning nr. 17 (5);

bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 1, kan erklæres uanvendelige på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der opfylder betingelserne i artikel 85, stk. 3;

de fælles bestemmelser for gennemførelse af artikel 85, stk. 3, skal i henhold til artikel 87 vedtages i form af en forordning; i medfør af artikel 87, stk. 2, litra b), skal en sådan forordning fastlægge de nærmere retningslinjer for anvendelsen af bestemmelserne i artikel 85, stk. 3, under hensyntagen til nødvendigheden af dels at sikre et effektivt tilsyn, dels at forenkle den administrative kontrol mest muligt; i henhold til artikel 87, stk. 2, litra d), har en sådan forordning til formål at fastlægge opgavefordelingen mellem Kommissionen og Domstolen;

reglerne for luftfartssektoren har hidtil været indeholdt i et net af internationale aftaler, bilaterale aftaler staterne imellem samt bilaterale og multilaterale aftaler mellem luftfartsselskaberne; de ændringer i dette internationale regelsæt, som er nødvendige for at skabe forøget konkurrence, bør indføres gradvis for at give luftfartssektoren tid til at tilpasse sig;

Kommissionen bør derfor bemyndiges til gennem udstedelse af en forordning at erklære, at visse kategorier af aftaler mellem virksomheder, vedtagelser truffet af sammenslutninger af virksomheder samt samordnet praksis undtages fra bestemmelserne i artikel 85, stk. 1;

det bør fastlægges, på hvilke særlige betingelser og under hvilke omstændigheder Kommissionen kan udøve sådanne beføjelser i nært og vedvarende samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder;

det er især ønskeligt, at der indrømmes gruppefritagelser for visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis; disse fritagelser bør indrømmes for en begrænset periode, i hvilken luftfartsselskaberne kan tilpasse sig de nye konkurrencevilkår; Kommissionen bør i nært samarbejde med medlemsstaterne være i stand til præcist at fastlægge omfanget af disse undtagelser og betingelserne herfor;

fritagelse kan ikke opnås, hvis de i artikel 85, stk. 3, nævnte betingelser ikke er opfyldt; Kommissionen bør derfor have beføjelse til at træffe egnede foranstaltninger, såfremt det måtte vise sig, at en aftale medfører virkninger, der er uforenelige med artikel 85, stk. 3; Kommissionen bør derfor have mulighed for først at rette henstillinger til parterne og dernæst træffe beslutninger;

denne forordning anfægter ikke anvendelsen af traktatens artikel 90;

stats- og regeringscheferne vedtog på deres møde i juni 1986, at det indre marked på luftfartsområdet skal gennemføres inden 1992 ved hjælp af fællesskabsforanstaltninger til styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed; bestemmelserne i denne forordning er sammen med bestemmelserne i Rådets direktiv 87/601/EØF af 14. december 1987 om billetpriser for ruteflyvning mellem medlemsstaterne (6) og bestemmelserne i Rådets beslutning 87/602/EØF af 14. december 1987 om deling af passager-

(1) EFT nr. C 182 af 9. 7. 1984, s. 3.
(2) EFT nr. C 262 af 14. 10 1985, s. 44, EFT nr. C 190 af 20. 7. 1987, s. 182, og EFT nr. C 345 af 21. 12. 1987.
(3) EFT nr. C 303 af 25. 11. 1985, s. 31 og EFT nr. C 333 af 29. 12. 1986, s. 27.
(4) Se side 1 i denne Tidende.
(5) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
(6) Se side 12 i denne Tidende.

kapaciteten mellem luftfartsselskaber ved ruteflyvning mellem medlemsstaterne samt om luftfartsselskabernes adgang til at deltage i ruteflyvning mellem medlemsstaterne [1] et første skridt i denne retning, og Rådet vil derfor, med henblik på virkeliggørelsen af stats- og regeringschefernes målsætning, vedtage yderligere liberaliseringsforanstaltninger ved afslutningen af en indledende periode på tre år —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

Denne forordning finder anvendelse på international luftfart mellem lufthavne i Fællesskabet.

*Artikel 2*

1. Med forbehold af anvendelsen af forordning (EØF) nr. 3975/87 og i overensstemmelse med traktatens artikel 85, stk. 3, kan Kommissionen ved en forordning bestemme, at artikel 85, stk. 1, ikke skal finde anvendelse på visse kategorier af aftaler mellem virksomheder, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder eller på samordnet praksis.

2. Kommissionen kan navnlig udstede forordninger vedrørende aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis inden for et af følgende områder:

— fælles planlægning og samordning af den kapacitet, der skal tilbydes inden for ruteflyvning, for så vidt afgangene hermed spredes til mindre travle tidspunkter af døgnet, mindre udnyttede perioder eller mindre belagte ruter, såfremt parterne uden bod kan opsige sådanne aftaler og vedtagelser eller sådan samordnet praksis og kun skal give tre måneders varsel om, at de ikke agter at deltage i en sådan fælles planlægning og samordning i kommende sæsoner;

— indtægtsdeling i forbindelse med ruteflyvning, såfremt overførslen ikke overstiger 1 % af den puljeindtægt, den overførende part har indtjent på en given rute, for så vidt den overførende part ikke deler eller tager del i omkostninger, og såfremt overførslen foretages for at kompensere for tab, som den modtagende part har lidt ved ruteflyvning på mindre travle tidspunkter af døgnet eller i mindre udnyttede perioder;

— konsultationer med henblik på fælles udarbejdelse af forslag til takster, priser og betingelser med hensyn til ruteflyvning med passagerer og bagage, for så vidt konsultationer herom finder sted på frivillig basis, resultatet heraf ikke er bindende for luftfartsselskaberne, og Kommissionen og de medlemsstater, hvis luftfartsselskaber er involveret, kan deltage i disse konsultationer som observatører;

— godkendelse af afgangs- og ankomsttidspunkter i lufthavne samt lufthavnsfartplanskoordinering, såfremt de pågældende luftfartsselskaber er berettigede til at deltage i sådanne arrangementer, såfremt de nationale og multilaterale procedurer for disse ordninger er gennemsigtige, og såfremt de tager hensyn til alle de forpligtelser og kapacitetsfordelingsbestemmelser, der er fastlagt af de nationale eller internationale myndigheder og til alle de rettigheder, som luftfartsselskaberne måtte have vundet hævd på;

— fælles indkøb, udvikling og drift af edb-anlæg, som luftfartsvirksomheder anvender i forbindelse med opstilling af fartplaner, reservation og billetudstedelse, på betingelse af, at medlemsstaternes luftfartsselskaber har adgang til sådanne anlæg på lige vilkår, at de deltagende selskaber får deres afgange opført på et ikke-diskriminerende grundlag, og ligeledes, at en deltager kan trække sig ud af systemet med et rimeligt varsel;

— teknisk og driftsmæssig ground handling i lufthavne, f.eks. fly push back, brændstofpåfyldning, rengøring og sikkerhedstjeneste;

— passagerbetjening samt håndtering af post, fragt og bagage i lufthavne;

— in-flight-cateringstjenester i lufthavne.

3. Med forbehold af stk. 2 fastsættes det i Kommissionens forordninger, hvilke kategorier af aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis disse finder anvendelse på, specielt med angivelse af:

a) de restriktioner eller klausuler, der kan, eller ikke kan, indgå i aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis;

b) de klausuler, som aftalerne, vedtagelserne og den samordnede praksis skal omfatte, eller andre betingelser, der skal være opfyldt.

*Artikel 3*

Forordninger, som Kommissionen har udstedt i henhold til artikel 2, udløber den 31. januar 1991.

[1] Se side 19 i denne Tidende.

*Artikel 4*

Forordninger udstedt i henhold til artikel 2 skal indeholde en bestemmelse om, at de finder anvendelse med tilbagevirkende kraft på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der består på datoen for sådanne forordningers ikrafttræden.

*Artikel 5*

Før Kommissionen udsteder en forordning, offentliggør den et udkast hertil og opfordrer alle berørte personer og organisationer til at fremsætte deres bemærkninger inden for en rimelig frist, som skal være på mindst en måned, og som skal fastsættes af Kommissionen.

*Artikel 6*

Kommissionen hører Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Luftfartsområdet, som er nedsat i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3975/87, før den offentliggør et udkast til forordning og udsteder en forordning.

*Artikel 7*

1. Tilsidesætter de pågældende personer en betingelse eller forpligtelse, der er knyttet til en fritagelse, som er indrømmet ved en forordning udstedt i henhold til artikel 2, kan Kommissionen med henblik på at bringe disse overtrædelser til ophør:

— rette henstillinger til de pågældende personer, og

— såfremt sådanne henstillinger ikke efterkommes af nævnte personer, og afhængig af hvor alvorlige de begåede overtrædelser er, vedtage en beslutning, hvorved det enten forbydes dem eller pålægges dem at foretage bestemte handlinger, eller hvorved der, idet den gruppefritagelse, de havde opnået, tilbagekaldes, meddeles dem en individuel fritagelse i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3975/87, eller hvorved den gruppefritagelse, de havde opnået, fratages dem.

2. Konstaterer Kommissionen enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstat eller af fysiske eller juridiske personer, som påberåber sig en berettiget interesse, at en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis, for hvilken der er indrømmet en gruppefritagelse ved en forordning udstedt i henhold til artikel 2, stk. 2, i et givet tilfælde alligevel har virkninger, som er uforenelige med artikel 85, stk. 3, eller er forbudt i henhold til artikel 86, kan den tilbagekalde gruppefritagelsen for sådanne aftaler, vedtagelser eller samordnet praksis og i henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 3975/87 træffe alle passende foranstaltninger med henblik på at bringe disse overtrædelser til ophør.

3. Inden Kommissionen træffer beslutning i henhold til stk. 2, kan den rette henstilling til de pågældende personer om at bringe overtrædelsen til ophør.

*Artikel 8*

Rådet træffer afgørelse om revision af denne forordning senest den 30. juni 1990 på grundlag af et forslag fra Kommissionen, som skal forelægges inden den 1. november 1989.

*Artikel 9*

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1988.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1987.

*På Rådets vegne*

U. ELLEMANN-JENSEN

*Formand*